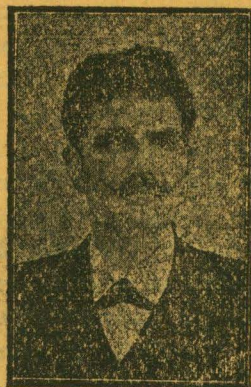

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Υπεύθυνος Συντάκτης
Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ὅστις ἐθέλει ὀπί-
σω μου ἔλθῃν ἀράτω
τὸν σκυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἀκολουθεῖτω μοι.
Μάρκ. κεφ. 4 34-38.

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ
ιδιαιτέραν συμφωνίαν.
Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι:
Ἐφημ. « Ἀντύπας »
Ἀργοστόλιον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.
Έτος . . Δραχ. 5.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδίδ. καθ' ἑβδομάδαν.

Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ
τῶν ἀποκτεινόντων τὸ
σῶμα, τὴν δὲ ἑσῶαν
μὴ δυνάμενων κτείνειν
Ματθ. κεφ. 1 28.

Οὐδεμία ἀπολύτως πληροφορία ἢ εἰδήσις, οἷον δὴποτε πρόσωπον ἢ πρᾶγμα ἀφο-
ρῶσα καὶ ἀγνοουμένη ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν, δύναται νὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ φύλλῳ ἡμῶν ἄνευ τῆς
ὑπογραφῆς τοῦλάχιστον τοῦ μεταδίδοντος προφορικῶς ἡμῖν αὐτήν.

ΠΤΩΣΙΣ ΘΡΟΝΩΝ.

Ὡ τέρατ' ἀνθρωπόμορφα καὶ τίγρεις ἐστεμμέναι
αἱ κεφαλαί σας τάχιστα θὰ πέσουν κεκομμέναι,
διότι πλέον οἱ λαοὶ βροντοφωνοῦν, θηρία!
εἰς Θρόνους, Σκήπτρα, Στέμματα, Θάνατος Τιμωρία.

Τέλος πάντων ἔπεσε καὶ ὁ αἰμοσταγέστατος τῶν
Σουλτάνων τῆς Τουρκικῆς μοναρχίας ἡ ἡ αἰμοβόρος
τίγρις τοῦ Γιλδίξ, ἡ τροφοδοτήσασα διὰ τοσούτων
καὶ τοιούτων ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων ἐπὶ 35 σχεδὸν
ἔτη τοὺς καρχαρίας καὶ τοὺς λοιποὺς ἰχθύας τῆς πε-
ρικαλλοῦς Προποντίδος καὶ τοῦ μαγικοῦ Βοσπόρου.

Τέλος πάντων οἱ λαοί, οἱ ὡς Ἀφρικανικοὶ βού-
βαλοι ἐν τῷ βορβύρῳ τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς πενίας
ζῶντες καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν μὴ γνωρίζοντες μέχρι
τοῦδε, τέλος πάντων κατενόησαν τὸν ἀνθρωπισμὸν
αὐτῶν καὶ σύσσωμοι ὡς ἀφρικανικοὶ πλέον λέοντες
ἐγκεκλεισμένοι δι' ἀπάτης ἐν τοῖς κλωβοῖς καὶ μανι-
ακοὶ γενόμενοι ἐκ τῆς πολυχρονίου αὐτῶν δουλείας
διαρρηγνύουσι τὰς σιδηρὰς κιγλίδας τοῦ πνευματι-
κοῦ, θρησκευτικοῦ, κοινωνικοῦ, οἰκονομικοῦ κλωβοῦ
των καὶ τὴν λαιμοτόμον ἐτοιμάζουσιν πρὸς ὑποδο-
χὴν τῶν τεράτων, ἀπερ ὡς ἐλάχιστην ἐξιλαστήριον
θύσιαν πρὸς τὴν Νέμεσιν καὶ τὰς Ἑριννύας μόνον
τὸ φοικαλέον σαρκίον αὐτῶν, μόνον τὸ παληοτόμα-
ρόν των ἢ τὴν παληοπροβιά των, ἐκ φυσικῆς ἀνάγ-
κης προσφέρουσιν ἀντὶ τοσούτων καὶ τοιούτων μεγα-
λομαρτύρων τῆς ἀγχόνης καὶ τοῦ Βοσπόρου.

Τέλος πάντων οἱ λαοὶ κατανοοῦσιν βαθμυδὸν ἀπὸ

τῆς προσηλώσεως τοῦ Ναζωραίου ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ,
κατανοοῦσιν, οὐκ δὲν πρέπει νὰ κραυγάζωσιν « οὐκ
ἔχομεν ἄλλον βασιλέα εἰ μὴ τὸν Καίσαρα », ἀλλὰ νὰ
βροντοφωνῶσιν « οὐ θέλομεν ἄλλον βασιλέα, εἰ μὴ
τὸν Ναζωραῖον » τὸν ἐπιγράψαντα ἐπὶ τοῦ εὐαγγε-
λικοῦ αὐτοῦ θρόνου « Οὐκ ἐνὶ δοῦλος ἢ ἐλεύθερος,
Ἕλλην ἢ Ἰουδαῖος, ἄρσην ἢ θῆλυς », καὶ τὸν βρον-
τοφωνήσαντα ἔκτοτε τὰ τρία ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἐ-
φαρμοζόμενα βαθμυδὸν συνδήματα τοῦ Ἀνθρωπι-
σμοῦ: Ἐλευθερία, Ἰσότης, Ἀδελφότης.

« Οὐδέποτε οἱ ἄνθρωποι ἔσχον τοσαῦτα νὰ δια-
πράξωσιν· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἶνε αἰὼν τῆς ἐπαναστάσεως
καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως· ἐπαναστάσεως
οὐχὶ ὑλικῆς, ἀλλ' ἠθικῆς. Ἡ ὑπέροχος ἰδέα τῆς κοι-
νωνικῆς τάξεως καὶ τῆς τελειοποιήσεως τοῦ ἀνθρώ-
που καλλιεργεῖται ».

Chenning.

« Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, ἡ δὲ ἀλήθεια ἐλευ-
θερώσει ὑμᾶς », Ἰωάννης Η'. 22.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΝΙΚΑΝ ΤΟ ΘΑΡΡΕΙΝ.

Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμεῖς διώξευσιν.

ἀλλὰ θαρρεῖτε ἀγὰρ γενίχηκα τὸν κόσμον.
Ἰησοῦς.

Λ Α Ε.

Καὶ πάλιν ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν πραγματικὴν
Μεγαλειότητά σου, τὴν μεγαλειτέραν πάσης ἄλλης λε-
γομένης μεγαλειότητος, σὺ γινώσκεις, ὅτι καταδιω-

Ι Α Κ Ω Β Α Τ Ε Ι Ο Σ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.25.44.0013.41.0004

κόμωτα υπό των πλουτοκρατών, διότι γράφομεν και λέγομεν την αλήθειαν· καταδικάζομεθα και κατατρεχόμεθα άπηνώς, ως κατηγορείτο και ο Ναζωραίος ως άπατεών και πλάνος και δαιμονιών υπό των τότε γραφειοκρατών και ιεροδικαστών και χρηματιστών.

Λαέ· πάσα νέα ανθρωπιστική ιδέα θεωρείται υπό των έν τῷ βορβόρῳ ζώντων άφρικανικών χρηματιστικών βουβάλων, ως άπόπειρα κατά του καθεστώτος, άλλ' αείποτε λαέ έκ των κάτω ήλθεν ή πρόσδος της ανθρωπότητος, τουτού δέ συμβολίζει και ή φάτνη της Βηθλεέμ· σύ μόνος θά ζητήσης τά δικαιώματά σου και τά συμφέροντά σου, διότι δέν συμφέρει εις τους γραφειοκράτας και πλουτοκράτας νά σοί τά παραχωρήσωσι.

Λαέ· ιδού τό εγκάρδιον άσμα των έχθρων σου. Πουλάκι μ' άκυνήγητο πώς νά σε κυνηγήσω πώς νά σού βάλω την θηλειά και πώς νά σε φουρκίσω;

Ίσως ένόμισαν οι έχθροί άγροασταί, άρα συνδρομηταί οικονομικώς του φύλλου ήμών, ότι διά μορμολυκειών και προδασκανίων και φοβήτρων ή σκιάχτρων θά δυσκολεύσωσι τά αισθηματικά άπτερα δίποδα, τους έργάτας, νά λάβωσι τον σπόρον των νεωτέρων ιδεών του σοσιαλισμού; του συνιστωμένου μέν υπό των άρμοδίων ως δηλητηριώδους διά τον λαόν, άλλά πράγματι σωτηρίου μέν δι' αυτόν, φαρμακερού δέ διά τους γραφειοκράτας τους άργομίσθους και τους χρηματιστάς.

Μήπως νομίζουν οι 10 εκόντες άκοντες συνδρομηταί ήμών, δι' όπερ και τους ευχαριστούμεν κατά τό felix culpa ή κατά τον καταλογισμόν ουχι της βουλήσεως, άλλά της πράξεως, μήπως νομίζουν, ότι υφίσταται αναλογία μεταξύ του πικραδοσπόρου και άπανοσπόρου και, ως έπος είπεΐν, μεταξύ του σπόρου των συνήθων κηπευτών φυτών και του σπόρου των ιδεών και ζητούσι διά των αυτών μέσων ή σκιάχτρων νά φυλάξωσι τον σπόρον περί την ρίζαν και μόνην ή τό πολύ πολύ και εις τά έγγύτατα πέριξ της ρίζης μέρη, όπως μη τό έδαφος φυτρώσαν νέα ιδανικά σοσιαλιστικά φυτά μακρότερον του κεντρικού δένδρου καταπνίξη τά παράσιτα φυτά των κηρήνων των γραφείων και χρηματιστηρίων; Άπατώνται, διότι ο σπόρος των ιδεών είναι ως ο σπόρος άλλων φυτών και ουχι ως ο των κοινών κηπευτών φυτών.

Φεΐ! εάν εις μόνην την βαρύτητα υπείκοντες οι σπόροι έπιπτον κατακορύφως έγγυς του γεννήσαντος αυτούς φυτού, φεΐ! ήθελον καταπνίξει άλλήλους, καθ' όσον ουτε διάστημα ικανόν ήθελον έχει προς βλάστησιν, ουτε ήτο δυνατόν νά χορηγηθῇ έπαρκής τροφή εις τόσα έπιστεωρευμένα φυτά. Υπάρχουσιν αίτια διασποράς έν αυτοίς τοίς φυτοίς όργανικώς. Η ελαστικότητα των περικαρπίων φερ' είπεΐν δύναται νά διασπείρη μακράν τους σπόρους· άλλα πολλά σπόρια έχουν διπλήν κυτταρώδη μεμβράνην, ής ή έξωτερική διαρρηγνυμένη σχηματίζει δύο διατταυρούμενα έκσφενδονιστικά νηματώδη όργανα προς διασποράν· άλλα φυτά έχουν καρ-

πούς έρωδιασμένους διά παραρτημάτων έν είδει πτελών, άτινα αυξάνοντα τον όγκον διευκολύνουσι την μεταφοράν ή την διασποράν αυτών διά των ανέμων. Προς τοιούτων φυτών σπόρον όμοιάζει ο σπόρος των ιδεών, όστις ως ελαστικωτάτη πικραγγορρηγιά διά τους κηρήνας έκτοξεύεται ή εξακοντίζεται μακράν της κεντρικής ρίζης διά τον πολλαπλασιασμόν του ιδανικού φυτού του σοσιαλισμού. Λοιπόν τά σκιάχτρα μένουν σκιάχτρα επί τοιούτων ιδανικών φυτών, διότι οι έργάται και του Πυργίου και του Μοναστηρακίου ιδιαιτέρως ή τό λαϊκόν έδαφος δέχεται τον ιδανικόν σπόρον εξ άποστάσεως χιλίων παράσπγγων ή μιλίων ή κόμβων ή λευγών διά των ελαστικωτάτων ως προς την έκτόξευσιν και άτραπιαίων ως προς την ταχύτητα τυπογραφικών στοιχείων του μεγίστου της ανθρωπότητος ευεργέτου, του Άγίου Γουτεμβέργιου.

ΙΔΟΥ Ο ΑΝΤΥΠΑΣ.

Ίδου τό φύλλον ήμών, ότι λαμβάνεται ύπ' όψει υπό πάντων των πονούντων διά την ήμετέραν Πατρίδα αισθηματικών και σοβαρών άνδρών.

Άς εξηγηθώμεν ιστορικώτερον.

Είς τό ύπ' αριθ. 3 φύλλον ήμών και από 19 Μαρτίου έκδοθέν είχομεν σχεδιάσει κύριον άρθρον υπό τον τίτλον, (Τό φλέγον ζήτημα), άφορών περί της σκοπίμου, πρακτικής και χριστιανικής διαχειρίσεως του Βαλλιανείου κληροδοτήματος και διά πολλών μέν άλλων τρόπων, άλλά και διά της ιδρύσεως ενός έν Κεφαλληνία νηματοποιείου και ύφαντουργείου. (Ίδε ρηθέν φύλλον σελ. 1 στήλη 2—σελ. 2 στήλη 1 μετά ισχυρών αποδεικτικών λόγων). Ίδου λοιπόν, ότι ήρξατο λαμβάνον σάρκα και όστέα ή ιδέα του κλωστήριου και ύφαντουργείου άποδεχθεΐσα υπό τε των έκτελεστών της Διαθήκης και της τετραμελούς έν Κεφαλληνία επιτροπής. Ίδε Ζιζάνιον 18 Απριλίου 1909 σελ. 3 στήλη 2, άπερ προ-έγραψεν τό φύλλον ήμών ένα άκριβώς μήνα πρότερον, ήτοι την 19 Μαρτίου 1909.

Θά κατορθώσωμεν, προσεχώς ο χωρικοί, και την ίδρυσιν των δημοτικών ιατρών και φαρμακείων, αν σύστωμεν οι ό ήμοι, δηλαδή τά δημοτικά συμβούλια και οι δημόται αφήνωσι κατά μέρος τά κομματικά μίστη και πάθη, όταν πρόκηται περί κοινής ωφελείας της Κεφαλληνίας, και ουχι περί φαρμακτικων όργίων έκλογών. Θά γράψωμεν έκτενέστερον, ο χωρικοί, δια τους ιατρούς και τά φαρμακεία των δήμων και ή έπιμονή σας και ή Κομική θά θριαμβώσῃ, διότι φωνή λαού, φωνή Κυρίου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΕΤΑΤΟΝ.

Είς τό Ζιζάνιον 18 Απριλίου 1909 άναγγέλλομεν ταύτα έν 4η σελίδι και πρώτη στήλη «Παρακλήθημεν υπό

του Δημάρχου νά δημοσιεύσωμεν, ότι ή επί τριετίαν δωρεάν παροχή της οικίας του διά Πτωχοκομείον άρχεται από της ήμέρας, καθ' ήν θά άρχίσῃ τοϋτο νά λειτουργή». Τώρα ήμεεις ευχαριστούμεν τον κ. Δημάρχον διά την δήλωσιν του ταύτην, την προσελθοῦσαν έκ τε του κυρίου άρθρου του ύπ' αριθ. 6 φύλλου ήμών του τιτλοφορουμένου (Δημοτικόν! 1908! Πτωχοκομείον) και έκ της παρακλήσεως ήμών έν τῷ ύπ' αριθ. 7 φύλλῳ, σελίδι 4η, στήλη 2η· άλλ' όμως ή έπιγραφή 1908 μένει **μυστήριον των μυστηρίων**, μυστήριον μέγχι, εις τό όποτον δέν έμυήθημεν είσέτι ήμεεις, ως τά μικρά νυν μουόμενοι, ίνα βραδύτερον μυηθώμεν και τά μεγάλα, οίς **μαντική του Ήπειρου** **Πυθικού Τρίποδος** του 1908.

Μήπως ή ανωτέρω έν Ζιζάνιῳ δήλωσις του Κοσμετάτου είναι έπαρκής και φωτιστική της χριστιανικής προθέσεως και του φιλανθρωπικού σκοπού αυτού, άφού ή έπιγραφή δίδει πολλές υποψίας, ως έγράφομεν; πώς δέν έγράφατε ούτως: Δημοτικόν Πτωχοκομείον; και όταν ήρχετο ή ώρα της λειτουργίας ήδύνασθε νά προσθέσητε 1909 ή 1910, ή περαπλεύρω; προς τά δεξιά και επί της αυτής γραμμής της όνομασίας ή και υποκλήθην; ή πώς δέν άφίνετε κενόν τι έν τῷ μέσῳ των λέξεων Δημοτικόν Πτωχοκομείον, ίνα προσθέσητε έπειτα την χρονολογίαν, αν άρέσῃ προς ύμεις ή αριθμητική και αισθητική άρμονία του 1908 νά εύρίσκηται μεταξύ των δύο λέξεων; Μήπως εξ άφορμής της δικης σου προς τον Ραζάν και Κουρδισιάνον βιάζεσαι νά συστηθῇ τό Πτωχοκομείον, ίνα μη λαμβάνωσι τους τόκους οι ρηθέντες κληρονόμοι κατά την διαθήκην, υποχρεούμενοι τότε νά καταβάλλωσιν αυτούς; Άν τοϋτο συμβήνῃ, τότε ή έκ προσωπικής άφορμής προς τους άντιδίκους σου προσελθοῦσα επιτάχυνσις της ιδρύσεως του πτωχοκομείου ή ή προς λειτουργίαν αυτού νυν διάθεσίς σου και προθυμία σου και σπουδή σου είναι felix culpa = ευτυχές σφάλμα—διά τους πτωχούς, διότι σύ δέν είχες την εξ άρχής ευγενή πρόθεσιν διά πτωχοκομείον και πτωχούς, άλλ' έκ της δικφορίας σου προς τους κληρονόμους έγεννήθη έν σοί ή σπουδή· και θά εξοικονομηθώσιν μέν οι πτωχοί, άλλά κατόπιν έριδος του βαρβάτου σου χρηματοκιβωτίου μέ άλλαις φρεσκοπαρχαγιομισμέναις κάσσαις.

Λοιπόν, κ. Δήμαρχε Κοσμετάτε, ή θά εξηγήσητε διά τί έγράφη ή έπιγραφή 1908! ή ή κοινωνία, ήτις δέν τρώγει μόν, ως ήμεεις, παντεσπάνικ, άλλά δέν τρώγει και άχυρα, πολύ δικίκως βροντοφωνεί: Κάτι λάκκον είχ' ή φάβη!

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΙΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΑΙΜΟΛΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

συνταγματικώτατα, μόλις είδοποιήσωμεν αυτούς δι' έν Άργοστολίῳ έργάται, διότι έχομεν ανάγκην κοινής συνεργασίας προς λύσιν σπουδαιοτάτων ζητημάτων άφρωντων υπό πολλάς ουσιαστικές έσώψεις την μεγάλην Κεφαλληνίαν.

Ό χωρικοί, «αν δέν κλαύσῃ τό παιδίον, ή μάνα του δέν του δίνει βυζί», λέγει μία κοινή παροιμία συμφωνούσα πληρέστατα μετά του ευαγγελικού ρήτου, του λέγοντος ταύτα: «Αίτετε και δοθήσεται υμίν, ζητείτε και εύρήσετε, κρούετε και άνοιγήσεται υμίν».

Λοιπόν, αν δέν κατήρχεσθε, ο χωρικοί, τότε σύστωμεν διά τό ζήτημα των οίνων σας και δέν ώμιλούμεν, θά έπουλούσετε σταξιά; όχι βεβαίως· ενώ κατελθόντες έτονίσατε εξ ανάγκης περιπαθώς; τάς σκληράς γροθιάς της καρδιάς των Α, Β, Γ, Δ άρμοδίων και επιτηρέων, αΐτινες ουδεμίαν πρόνοιαν θά έλάμβανον περί ύμών, αν δέν έλέγετε τον πόνον σας, την πείναν σας, μετά φόβου εις τάς καρδιάς και τρόμου εις τά γόνατα καταβαίνοντες ως εξ αυτής ταύτης της πείνης.

Λοιπόν, Δειληνο-Φαρακλάδες και Ραζάδες, Βαλταμο-Φαρακλάδες και Τρωγιανάδες, Σαρλο-Βουττινάδες και Σβορώνάδες, Σαμικοί και Πυλαρινοί, Θρημάται και Αηξουριώται και σύμπαντες οι λοιποί έχετε ταύτα των όφθαλμών και σπέντατε τριάρατοι μόλις είδοποιήθητε.

Οι έν Άργοστολίῳ έλευθερόφρονες έργάται άδελφοί σας.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ

εκταγγέλλομεν τον κ. Κυριώτην ένώπιον του μεγίστου δικαστηρίου της κοινής γνώμης, ότι κατ' όμόφρονον **μαρτυρίαν** πολλών περιούκων ο εκτακτευάζόμενος πρότερον άρτος του ήτο κακής ποιότητας, ως προσερχόμενος έκ λειψάνων παλαιών αλεύρων του πρώην υπό την οίκίαν Παν. Κοσμετάτου εύρισκόμενου καταστήματός του, ως είπον ήμιν οι περιούκοι. Λοιπόν-τόρξ ός εκταγγείλῃ δις ήμεις επί δικαστηρίου θά τά είπωμεν από γῆς γόνατα και επί των μαρτύρων στηθήσεται πᾶς λόγος.

Άλλά, ο συμπολιτευόμενος σύμβουλε, μήπως κατὰ παρχακίνησιν προϊσταμένου τινός θέλεις νά διώξῃς ήμεις, ως παρρησιαστικούς έλεγχτάς και των προϊσταμένων σου και σου του ίδιου; Έμπρός λοιπόν και θά ίδωμεν τό τέλος.

Μήπως κ. Κυριώτη πταίει ο άρτοποιός και αυτός όπέχει όλην την ευθύνην; άλλά πώς νά δεχθώμεν, ότι τό ύλικόν δέν επιδρά επί της τέχνης του άρτοποιού; πώς νά δεχθώμεν, ότι τό χρῶμα τό μαύρον τό έρριψε έν τῷ ζυμωτηρίῳ ο άρτοποιός κτλ. κτλ.; Τώρα ίσως βελτιώσεται την ποιότητα κατόπιν της δημοσιεύσεώς μου.

Είς τό επόμενον τά **ματαλέμε**.

Συγχίζομεν τῷ κ. άστυνόμῳ και δημοσίῳ κατηγόρῳ, όστις βεβαίως δέν δύναται νά γνωρίζῃ τά άδηλα και τά κρύφα του Άργοστολίου, ως εσχάτως διορισθείς ένταῦθα και ως μη Θεός παντογνώστης, όστις, λέγομεν άνα τῇ δημοσίευσί του φύλλου ήμών έσπευσεν άγέτω; και άνακάλυψε

τούς περιφήμους ἄρτους τοῦ κ. κ. Κυπριώτου ἐπιπλήξας μάλιστα αὐτὸν ἀπολογούμενον, ὅτι οἱ ἄρτοι κατασκευάζονται ὑπὸ τοῦ ἄρτοποιοῦ Κουγκανοῦ καὶ πωλοῦνται ἀγοραζόμενοι παρ' αὐτοῦ. Ἀλλὰ ὁ κ. ἀστυνόμος ἠπέιλησεν αὐτόν, ὅτι θὰ τὸν κατ'αγγεῖλη ὡς συντρέχοντα τὴν κκοήθειαν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ λαϊκοῦ ἰδρώτος ἀγοράζων ἄρτους τοιούτους. Μάλιστα κ. Κυπριώτη, ὁ ἀστυνόμος ἠρώτησεν ὕμνος οὕτως. «Τὸ ἔτρωγες σὺ αὐτὸ τὸ φωμί;» Κυπρ. «Τὸ ἔτρωγα». Ἀστυνόμ. «Ἐγὼ δὲν τὸ δίδω οὔτε εἰς τὸν σκύλον μου!» Ἀκουτα κύρ Κυπριωτάκη καὶ μὴ μὰς **χρεω-κοπήτης** καὶ ἐξ ὑγείας τὴν κοιλίαν μας.

Οἱ αὐτόπται καὶ αὐτήκοοι μάρτυρες
καὶ μεγαλομάρτυρες τοῦ Κυπριωτικοῦ ἄρτου.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ.

Προτείνομεν πρὸς πάντας τοὺς ἐν Ἀργοστολίῳ ὁμόφρονες ἡμῶν τὴν ἰδρυσιν κέντρου, ὅπως κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀργίας των (Κυριακὰς κ. τ. λ.) οἱ ἐργάται προσερχόμενοι ἐν αὐτῷ ἀναγιγνώσκωσι πρακτικὰ συγγράμματα καὶ Σοσιαλιστικὰ φύλλα καὶ ἀκροῶνται προφορικῶν διαλέξεων πρὸς πολιτικὴν κυρίως μόρφωσιν αὐτῶν.

Ἐλπίζομεν, ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Ἀργοστολίου, ὁ συντηρῶν 200 αἰνοπωλεῖα, εἰς τὰ ὅποια συχνάζων ἀγοράζει τὸ ἐγκλημα, τὴν φθίσιν, τὴν παραφροσύνην, τὸν ἐκφυλισμὸν, τὴν ἀποκτήνησιν, ἐλπίζομεν, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ὁ λαὸς θὰ τρέξῃ πρόθυμος συνδρομητὴς πρὸς στερέωσιν τοῦ κέντρου.

Ἦας λοιπὸν ἐνδιαφερόμενος ἅς εἰδοποιηθῇ ἡμᾶς περὶ τῆς προθέσεώς σου, ἵνα ἐντὸς τοῦ Μαΐου λειτουργῇ τὸ κέντρον.

III Διεξιθύνσεις.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ «ΑΝΤΥΠΑ».

Ἀθήνας.

«Ἀστροπήν». Λαμβάνομεν καὶ ἀναμένομεν συνέχειαν ἀντεπιστέλλοντες τακτικῶς τὸ ἡμέτερον, ὡς καὶ εἰς ὅλα τὰ ἐπόμενα. — «Μέλλον». Λαμβάνομεν ἀπὸ πρώτου φύλλου καὶ μόνον 2ον λείπει ἐκ σειρᾶς καὶ θὰ ὑποχρεώσητε ἡμεῖς, ἂν ἀποστείλητε τοῦτο. — «Ἐλεγχον». Τακτικὰ λαμβάνεται φύλλον καὶ εὐχαριστοῦμεν. — «Ἐφημερίδα τῶν Ἑλλήνων». Κατέχομεν φύλλα καὶ εὐγνωμονοῦμεν. — «Δελτίον Ἀκαδημίας». Ἐλήφθη Δελτίον. — «Ριζοσπάστης». Λαμβάνεται «Ἀντύπας»;

Πάτρας.

«Σέλας». Λαμβάνομεν φύλλον.

Βόλου.

«Ἐργάτην». Φύλλον δὲν λαμβάνομεν τί συμβαίνει;

«Πανθεσσαλικήν». Ἐλάβομεν φύλλα ὑμῶν.

Τρίκκαλα Θεσσαλίας.

«Ἀναγέννησιν». Λαμβάνεται φύλλον ἡμῶν;

Ἀμφισσαν.

«Φωκίδα». Κατέχομεν φύλλα ὑμέτερα καὶ εὐχαριστοῦμεν.

Πύργον.

«Πατρομυνέταν». Ἐλαμβάνομεν τακτικῶς πρὸ διετίας νῦν συγχίροντες ὑμῖν δι' ἑκδοσιν προσεχῇ Ἀναγεννήσεως ἀναμένομεν ταύτην ἀνυπομῶνας.

Ἀμαλιάδα.

«Πρόδοον». Λαμβάνομεν τακτικῶς καὶ συγχίρομεν ὑμῖν.

Λάρινα Κύπρου.

Ἐφημερίδα τοῦ Λαοῦ. Λαμβάνομεν καὶ συγχίρομεν δι' ἐμβρίθειαν καὶ κλλιτεχνικὴν φύλλον.

Ναύπакτον.

Πανηγρὴν Βοθρωντὸν ὑποτελ. Ἀναμένω ἀπάντησίν σου.

Κωνσταντινούπολις.

Gerassimo Spir. Masarakis scrittore in dogana. Λίρα ἐλήφθη. Ὑπερευχαριστοῦμεν.

Κάϊρον.

Jean D. Tinglias P. R. Ἀπεστάλησαν τριάκοντα φύλλα κατ' ἐπιστολήν σου αὐθαρεῖ, ὡς καὶ ἕτερα 30 ἀριθμοῦ 7. Εὐχαριστοῦμεν διὰ συνδρομὴν καὶ ἀναμένομεν ἐπιστολήν σου.

Σουέζ.

Gerassime Spir. Canghellaris, chez Bazar universelle. Γεώργιος Καββαχιδίας ἔλαβεν ἐπιστολήν σου καὶ εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνεργείας σου.

Ἀθήνας.

Σπυρίδωνα Φραγκόπουλον. Ἐπιστολάς σου ἔλαβον καὶ θὰ γράψω βραδύτερον.

Γεώργιον Ἀντύπαν Κεζαρίαν. Ἐπιστολή σου ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ ἐν αὐτῇ. Θέλεις νὰ δημοσιευθῇ;

Πάτρας.

Στέφανον Μαζαράκη. Γράψατε ἐπ' ἐπιστολῶν μου καὶ πῶς διατίθενται φύλλα;

Κέρκυραν.

Γεώργιον Πατρίκιον. Συνδρομὴ ἐτησίᾳ ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν.

Βόλου.

Φίλιππον Ἀννινον. Συνδρομητὰς Μενεγάτου ἔλαβον καὶ στέλλω ἀποδείξεις πρὸς πληρωμὴν.

Τσαγκαράδες (Βόλου).

Εὐάγγελον Μοσχάπουλον, καθηγητὴν Ἀχιλλοπαυλείου Ἐμπορικῆς Σχολῆς. Γράψον μοι περὶ φύλλων.

Δηλοῦμεν ἅπαξ διὰ παντὸς πρὸς πάντας τοὺς συνδρομητὰς καὶ μὴ τοιούτους, ὅτι τὸ φύλλον ἡμῶν δὲν δέχεται διαφημίσεις ἐμπορικὰς (βεκλάμας).

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΜΑΝΤΖΑΡΗ.

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ**